

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

نشریه پیشگام
۲۳ دسمبر ۲۰۲۴

"رحیمه توخی" جاودانه شد!

با تأسف از جاودانه شدن یکی دیگر از زنان مبارز وطن در خون تپیده ما مطلع شدیم. خبر درگذشت رحیمه توخی شاعر و نویسنده انقلابی افغانستان که عمری در کنار گرامی یاد "کبیر توخی" به عنوان همسرش زیست، به همه مبارزان و آزادی خواهان کشور دردآور و جانگداز است.

"رحیمه توخی" همسر گرامی یاد "کبیر توخی" از اعضای "سازمان انقلابی و وطنپرستان واقعی" بود. کبیر توخی هشت سال زندگی پربارش را به جرم آزادیخواهی و وطنپرستی در زندان پلچرخی توسط عمال دست نشانده سوسیال امپریالیزم روس زندانی شد و درین مدت هشت سال که گرامی یاد کبیر توخی در زندان رژیم تبهکار و سفاک خلق و پرچم انواع شکنجهها را تحمل می کرد، همسرش نیز مانند هزاران زن دیگر روزها از صبح تا غروب پشت دروازه زندان پلچرخی با تحمل سرما و گرما انتظار می کشید تا همسر مبارزش را در راهی که انتخاب کرده بود یاری رسانده، به او روحیه داده و احوالی از او گرفته باشد.

با این که همسرش در زندان رژیم خون آشام خلق و پرچم انواع شکنجهها را تحمل می کرد و برای وی نیز دوری همسفرش جانکاه و پرمشقت بود با آن هم دست از مبارزه و همکاری با مبارزان انقلابی بر نداشت و با دوستان همسرش تا حد توان علیه عمال شوروی مبارزه می کرد.

کتاب «خاطرات زندان» و «۸ سال پایواری» از گرامی یادان کبیر توخی و رحیمه توخی شرح حالی از جنایات عمال سوسیال امپریالیزم شوروی است که با خواندن آنها مو بر بدن انسان راست شده و بر عظمت و بزرگی مبارزانی که سربلند از این آزمون بدر آمده اند، افتخار می کند.

بعد از جمع شدن گلیم رژیم جنایتکار خلق و پرچم توسط برادران جهادی و روی کار آمدن تنظیم‌های عصر حجری، گرامی یاد رحیمه توخی آرام نشست و با شعرهای انقلابی و آتشین جنایات جهادی، طالبی و بعداً ناتوئی را افشاء و منعکس ساخت.

او در شعرهایش از اتحاد و یک پارچگی کارگران و زحمتکشانی که علیه ارتجاع، امپریالیزم و استثمار رزمیده اند سخن زد، از انواع ستم بر زنان و کودکان افغان گفت، از آوارگی مردم کشورش نوشت، و در یک کلام از محرومان میهنش به دفاع برخاست.

در شرایطی که زنان و دختران افغان از تحصیل در مکتب، پوهنتون و در این اواخر از انستیتوت‌های صحی، از راه رفتن در بازار بدون «محرم»، حق کار، حق انتخاب شریک زندگی و همسر و در یک کلام از حق زندگی کردن توسط وحوش طالبی محروم شده اند و صدای شان «عورت» پنداشته می‌شود، و اگر بیرون بروند باید در بین خریطه‌ای به نام چادری محصور شوند تا مبادا «مردان» با غیرت به گناه نیفتند، رفتن و مرگ چنین زنانی که علیه تمام این پلیدی‌ها مبارزه کرده و درد زنان سرزمین شان را بیشتر از همه درک می‌کردند، سخت اندوهبار و ضایعه بزرگیست.

بدون شک زنان افغانستان شاید دیر ولی به آگاهی و اتحاد خواهند رسید و دردی را که سال‌ها به استخوان شان رسیده است به انتقام تبدیل خواهند کرد و روی گور این همه انسان‌های پلشت رقصیده و سرود آزادی خواهند خواند.

نشریه «پیشگام» درگذشت این زن مبارز و انقلابی کشور را به خانواده ماتمدار گرامی یاد رحیمه توخی و تمام مبارزان راه آزادی کشور تسلیت گفته، زنده نگه داشتن مبارزه و آزادیخواهی چنین زنانی را که عمر خود را صرف اندیشه‌های مترقی و دفاع از طبقات محروم کرده اند، دین خویش می‌داند.

یاد و خاطره رحیمه توخی زن مبارز و آزادی‌خواه گرامی و راهش جاودانه باد!